

§ 7.

(1) Výčapná miestnosť musí vyhovovať svojmu účelu, menovite po stránke bezpečnostnej a zdravotnej. Po čas trvania výčapného obdobia je zakázané používať miestnosti tej k obývaní.

(2) K výčapu oprávnený povinný je vykázať pre návštevníkov výčapnej miestnosti záchod, vyhovujúci zdravotným požiadavkom.

(3) Výčapnú miestnosť a jej príslušenstvo (odst. 2.) treba udržiavať v náležitej čistote, rovnako tak i nádobie a náradie, ktorých sa používa pri výčape.

(4) Zakázané je používať pri výčape nádoby alebo náradia shotovených z látok zdraviu ľudskému škodlivých. K výčapu vína pre hostov, ktorí požívajú víno v miestnosti výčapnej, treba používať nádob s vyznačeným kubickým obsahom.

§ 8.

Po čas trvania výčapného obdobia (§ 3, odst. 3.) upevniť treba z vonka na budove, v ktorej je výčapná miestnosť, zreteľný nápis označujúci, že sa v budove čapuje víno vlastnej výroby, ako aj v mieste obvyklé odznaky, ktoré slúžia k vyznačeniu tejto okolnosti.

§ 9.

(1) Úrad je povinný dozeráť, aby ustanovenia tohoto zákona boli zachovávané a aby výčapného oprávnenia nebolo zneužívané.

(2) Prestupky tohoto zákona, nakoľko nie sú už trestné podľa predpisov iných, trestá úrad pokutou až do 5000 Kč, a ak je nedobytná, väzením až do 14 dní.

(3) Úrad môže odňať právo k výčapu podľa tohoto zákona alebo na čas alebo trvale, ak bolo po opätovnej písomnej výstrahe oprávnenia toho zneužitie.

§ 10.

Obce sú povinné spolupôsobiť pri prevádzaní tohoto zákona.

§ 11.

Kde sa v tomto zákone hovorí o úrade, bez toho že by sa úrad ten bližšie označoval, rozumie sa ním okresný úrad, nakoľko však ide o trestné veci, i štátny policajný úrad v medziach jeho príslušnosti.

§ 12.

Zákon tento nadobude účinnosti so zákonom zo dňa 7. júna 1929, č. 96 Sb. z. a n.,

ktorým sa zrušuje zák. čl. XXV/1899 o štátnom dôchodku z výčapu nápojov, ďalej § 11 zákona zo dňa 10. decembra 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimoriadnych prechodných ustanoveniach na Slovensku, a doplňuje sa živnostenský zákon pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi. Platí na území Slovenska a Podkarpatskej Rusi a prevedie ho minister zemedelstva a minister verejného zdravotníctva a telesnej výchovy v dohode so zúčastnenými ministrami.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Tiso v. r.

98.

Zákon ze dne 25. června 1929,

ktorým se doplňují a částečně mění některá ustanovení honebně-policijní, zejména o hájení zvěře.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Následující druhy lovné zvěře užitkové nesmějí býti stíhány, ani chytány, ani usmrčovány:

jelen	: od 1. prosince do 15. srpna, v zemích Slovenské a Podkarpatské od 16. října do 15. srpna;
daněk	: od 1. prosince do 15. srpna;
laň, danělka, kolouši jelení a dančí	: od 1. ledna do 31. října;
srnec	: od 1. listopadu do 15. května;
srna a srnče	: od 1. prosince do 31. října;
zajíc	: od 1. ledna do 31. srpna;
kamzík a muflon	: od 1. ledna do 30. září;
kamzice a muflonka	: po celý rok;
svišť	: po celý rok;
tetřev, tetřevce, tetřívka a divoký krocan	: od 1. června do 15. března;
jeřábek	: od 1. prosince do 15. září;

slepice tetřeví, tetřivčí, je- rábčí a divoká krůta	: po celý rok;
bažant	: od 1. ledna do 15. září;
koroptev a kře- pelka	: od 1. prosince do 31. srpna;
sluky	: od 1. ledna do konce února a od 16. května do 31. srp- na;
divoké kachny a divoké husy	: od 1. ledna do 30. června;
drop	: od 1. června do 15. dubna.

(2) Při zvěři jelení, dančí a srnčí považují se mláďata za kolouchy a srnčata až do posledního dne měsíce října následujícího po vylihnutí.

§ 2.

(1) Zemský úřad může pro jednotlivé nebo všechny honitby jednoho nebo několika politických okresů nebo i pro celý svůj obvod měniti dobu hájení určitých druhů zvěře, pro které jest podle tohoto zákona nebo podle dosavadních honebních předpisů stanovena doba hájení, je-li změna ta místními, klimatickými nebo jinými poměry odůvodněna, přihlížeje zejména k tomu, aby jednak nepoměrným rozmnožením některých druhů zvěře nebylo ohroženo provozování polního, lesního a rybníčního hospodářství, jednak, aby všechny druhy zvěře zůstaly zachovány. V případech zvlášť mimořádných, na př. při živelních pohromách, kterými byl stav některého druhu zvěře povážlivě ztenčen, lze takto stanoviti i celoroční dobu hájení, zejména pokud se týče koroptví a křepelek.

(2) Opatření v předcházejícím odstavci zmíněná lze stanoviti zpravidla jen na rok a jen z důležitých důvodů na více let nebo do odvolání.

(3) Hrozí-li některému druhu zvěře, který není podle tohoto zákona nebo podle dosavadních honebních předpisů hájen, vyhubení, může zemský úřad stanoviti částečnou nebo celoroční dobu hájení takového druhu zvěře.

§ 3.

Výjimky ze zákazů obsažených v předpisech o hájení zvěře může okresní úřad v jednotlivých případech povolit, je-li toho třeba, aby byl zachován zdravý stav zvěře, nebo aby bylo zabráněno jejímu degenerování.

§ 4.

Jelení a dančí zvěř, která v honitbě pře-

vážně polní jen přebíhá, může býti, není-li pro ni ochrana podle § 2 zvýšena, zastřelena v době hájení s povolením okresního úřadu tím, kdo jest oprávněn k výkonu honebního práva, a to jen mimo les a jen tehdy, není-li půda pokryta vrstvou sněhovou.

§ 5.

Objeví-li se v některé honitbě potřeba, aby počet některého druhu zvěře v zájmu odvrácení škody na hospodářstvích polních a lesních byl zmenšen, může okresní úřad k žádosti ohrožovaných zájemníků naříditi, nebo k žádosti toho, kdo jest oprávněn k výkonu honebního práva, povolit, aby určitý počet tohoto druhu zvěře byl v oné honitbě třeba i v době hájení odstřelen.

§ 6.

Ustanovení §§ 1, 2 a 5 neplatí o zvěři chované v oborách, nemůže-li přebíhati přes ohrazení obory.

§ 7.

(1) Chytati koroptve do sítí jest přípustné jen tehdy, dosáhne-li ten, kdo jest oprávněn k výkonu honebního práva, zvláštního povolení okresního úřadu.

(2) Sbírati vejce užitkové zvěře pernaté jest dovoleno jen tehdy, činí-li tak osoba k výkonu honebního práva oprávněná pro účely vlastního chovu; jde-li o sbírání vajec těch pro jiné účely, jest k němu třeba zvláštního povolení okresního úřadu.

§ 8.

V záležitostech odborných má příslušný úřad, nejde-li o působnost trestní, vyžádati si vyjádření příslušné zemědělské rady a v zemi Podkarpatoruské, dokud tam nebude zřízena zemědělská rada, vyjádření té zemědělské organizace, kterou určí ministerstvo zemědělství.

§ 9.

Ustanovení § 7 zák. čl. XX/1883 (honební zákon) o náhradě škod způsobených zvěří jelení a dančí platí v zemích Slovenské a Podkarpatoruské i co do náhrady škod způsobených černou zvěří.

§ 10.

(1) Přestupky tohoto zákona i dosavadních zákonů honebních, jakož i přestupky předpisů podle nich vydaných, trestá, pokud nejde o čin trestný soudem, okresní úřad pokutou až do

1000 Kč, kterážto pokuta, byl-li přestupek opětován nebo vzešla-li z něho značná škoda, může býti zvýšena až do 5000 Kč.

(2) Nedobytné pokuty buďtež přeměněny podle míry zavinění v náhradní trest vězení, nejdéle však dvacetidenní.

(3) Jde-li o těžší přestupky, které byly po delší čas páchány nebo opětovány, nebo o případy mimořádně těžké, může na místě pokuty býti uložen trest vězení v mezích stanovených v předchozím odstavci.

(4) Pokud podle dosavadních zákonů honebních bylo přípustné stíhati některé přestupky jen na žádost poškozeného, jest je nyní stíhati z povinnosti úřední.

§ 11.

Pokud není v tomto zákoně jinak stanoveno, zůstávají dosavadní honební předpisy nedotčeny.

§ 12.

Zákon tento nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení a provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Srdínko v. r.

99.

**Zákon ze dne 27. června 1929,
kterým se živnost mlynářská prohlašuje za
řemeslnou.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Živnost mlynářská prohlašuje se za řemeslnou s obmezením vyčleněnými v § 1, odst. 5. živnostenského řádu (živnostenského zákona).

§ 2.

(1) Od průkazu způsobilosti pro živnosti řemeslné jinak předepsaného (§ 14 živnostenského řádu, § 15 živnostenského zákona) jest osvobozen, kdo před účinností tohoto zákona

a) živnost mlynářskou samostatně provozoval nebo

b) byl nejméně po 5 let v živnosti mlynářské zaměstnán.

(2) Osobám, uvedeným v odst. 1., lit. b), které v den účinnosti tohoto zákona ještě ne-

dokončily pětiletou dobu zaměstnání tam požadovanou, započítává se do tohoto pětiletí také doba ztrávená v zaměstnání po účinnosti tohoto zákona.

§ 3.

Ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona), pokud zákonem tímto jinak se neustanovuje, zůstávají v platnosti.

§ 4.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provésti jej přísluší ministru průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Novák v. r.

100.

**Vládní nařízení
ze dne 28. června 1929
o dalším přerušení sporů týkajících se někte-
rých závazků obcí.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje činiti opatření k úpravě mimořádných poměrů způsobených válkou:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 30. dubna 1926, čís. 57 Sb. z. a n., o přerušení sporů, týkajících se některých závazků obcí, prodlužuje se až do jiné úpravy.

§ 2.

Toto vládní nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení; provésti je náleží ministrům spravedlnosti a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.

Najman v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Štefánek v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Dr. Tiso v. r.

Novák v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Labaj v. r.